

Județul Bacău

Secțiunea I - Profesioniști

1. Societatea MOLDINSTAL SRL, cod unic de înregistrare: 12797009

România, Tribunalul Bacău Secția a II-a Civilă și de Contencios Administrativ și Fiscal

Dosar nr. 1995/110/2015/A9

Sentița nr. 540/2017

Ședința publică din data de 19.10.2017

Instanța constituită din:

Judecător sindic: Costea Angelica

Grefier: Vasiluța Lucia Roxana

Pe rol fiind soluționarea cererii formulate de către reclamanta Insolvency Management SPRL, cu sediul în Bacău, str. Maramureș, nr. 30, jud. Bacău, susținută de Lichidator Instant Expert SPRL, în calitate de administrator judiciar al debitoarei Moldinstal SRL, în contradictoriu cu pârâțul Păduraru Gheorghe Romeo, [REDACTED] având ca obiect atragerea răspunderii organelor de conducere.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 05.10.2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de astăzi.

Instanța,

I. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe în data de 10.05.2016, sub nr. 1995/110/2015/a9 administratorul judiciar al debitoarei Moldinstal SRL, Insolvency Management SPRL, a solicitat în temeiul dispozițiilor art.169 alin.1 lit. a, e, din Legea nr. 85/2014 atragerea Răspunderii pârâtului Păduraru Romeo pentru o parte din pasivul debitoarei Moldinstal SRL în valoare de 1242103 lei, sumă compusă din 1146442 lei soldul contului debitori diverși și 95661 lei disponibilități bănești. În motivarea cererii sale, administratorul judiciar arată că prin încheierea din 11.06.2015 s-a dispus deschiderea procedurii insolvenței împotriva debitoarei Moldinstal SRL, iar în cuprinsul raportului întocmit conform art. 97 alin. 1 din Legea 85/2014 s-a menționat că vinovat pentru apariția stării de insolvență este fostul administrator statutar întrucât nu a predat suma de 1242103 lei, soldul contului debitori diverși

Destinat exclusiv beneficiarilor publicației Buletinul Procedurilor de Insolvență pe bază de abonament sau furnizare punctuală în conformitate cu prevederile HG nr. 460/2005, modificată și completată prin HG nr. 1881/2006 și prevederile HG nr. 124/2007

plus disponibilități bănești și nici nu a prezentat documente justificative.

Susține că prin nepredarea/nejustificarea sumei menționate, este îndreptățit să creadă că bunurile sau creditele persoanei juridice au fost folosite în interes propriu sau în cel al unei alte persoane, ori o parte din activul persoanei juridice a fost ascuns. Arată că suma de 1242103 lei reiese din balanța aferentă lunii iunie 2015 și se compune din soldul contului debitori diverși în cuantum de 1146442 lei și soldul disponibilităților bănești în cuantum de 95661 lei, suma neputând fi identificată faptic și nefiind prezentate documente justificative cu privire la aceasta, deși figura scriptic la data de 30.06.2015 în patrimoniul debitoarei.

Cererea a fost întemeiată pe prevederile art. 169 alin. 1 lit. a, e, din Legea 85/2014 și art. 1357 C.civ. În dovedirea susținerilor din cerere au fost depuse la dosar înscrisuri.

II. Pârâtul a depus la dosarul cauzei întâmpinare solicitând respingerea acțiunii ca nefondată. Susține că nu este de acord cu concluziile raportului causal. Față de suma de 1146442 lei din contul debitori diverși arată că Moldinstal SRL a încheiat o serie de contracte de prestări servicii cu mai multe persoane juridice, a executat lucrările suportând toate costurile pentru ca ulterior beneficiarii să intre în faliment și să nu existe practic posibilitatea recuperării acestor datorii. Arată că în cazul acestor sume ce totalizează 1146442 lei este cert că a prezentat documente justificative administratorului judiciar, necunoscând în ce măsură acesta a încercat recuperarea acelor creanțe.

Susține că în afara sumelor expuse în întâmpinare există și alte sume de care nu poate face vorbire deoarece actele se găsesc la administratorul judiciar și nu are acces la acestea.

Apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile menționate în legea insolvenței, nu a folosit creditele și bunurile societății în interes propriu sau al altei persoane, a arătat că există documente justificative pentru debitul acumulat, principala cauză fiind imposibilitatea încasării de creanțe de la alte persoane juridice care sunt deja în procedura de faliment sau în imposibilitatea încasării creanțelor până la finalizarea litigiilor.

Susține că doar constatarea faptului că debitorul avea înregistrate în contabilitate anumite active imobilizate / stocuri / disponibilități bănești / creanțe nu duce în mod automat la concluzia că acestea au fost însușite de pârât, în lipsa probării efective a acestui aspect.

III. Analizând înscrisurile depuse la dosarul cauzei judecătorul sindic reține următoarele:

Prin încheierea din data de 11.06.2015 pronunțată de Tribunalul Bacău – Secția a II-a Civilă și de Contencios Administrativ în dosarul nr. 1995/110/2015 s-a deschis procedura generală a insolvenței față de debitoarea Moldinstal SRL, fiind ridicat în totalitate dreptul de administrare al debitoarei și fiind desemnat administrator judiciar Insolvency Management SPRL, totodată s-au stabilit măsurile prevăzute de art. 99, art. 100 din Legea 85/2014 privind procedura insolvenței. Practicianul desemnat a fost înlocuit prin încheierea din 24.11.2016, prin care a fost desemnat administrator judiciar Lichidator Instant Expert SPRL, încheierea rămânând definitivă prin respingerea apelului ca nefondat. Prin sentința civilă nr. 64/2017 din 16.02.2017, a fost confirmat planul de reorganizare.

Prin decizia civilă nr. 255/2017 din 16.06.2017 din dosarul nr. 1995/110/2015/A19 Curtea de Apel Bacău – Secția a II-a Civilă și de Contencios Administrativ și Fiscal a admis apelul formulat și a schimbat în tot sentința apelată, în sensul că a infirmat planul de reorganizare și a trimis cauza judecătorului sindic pentru continuarea procedurii, decizia fiind definitivă. Prin încheierea din 02.03.2017 pronunțată în prezentul dosar asociat, s-a arătat în detaliu care sunt argumentele pentru care nu există niciun impediment la promovarea unei acțiuni în atragerea răspunderii în perioada de observație, considerentele din cuprinsul încheierii interlocutorii de la data menționată, motiv pentru care instanța constată că nu este necesară reluarea acestor considerente în cuprinsul prezentei hotărâri, încheierile interlocutorii putând fi atacate odată cu hotărârea pronunțată pe fond, asupra acestora neputându-se reveni de către instanță.

Prin raportul privind cauzele și împrejurările care au dus la apariția stării de insolvență întocmit în conformitate cu dispozițiile art. 97 alin. 1 din Legea 85/2014 nr. 20/14.10.2015 publicat în BPI 16718/06.10.2015 administratorul judiciar a arătat că analiza situației patrimoniale se efectuează pe baza datelor din bilanțurile întocmite de societatea debitoare în perioada 2013-2014 și a balanței de verificare întocmite la 30.06.2015.

S-a arătat că, deși în balanța lunii iunie 2015 figurează disponibilități bănești în cuantum de 95661 lei, administratorul judiciar nu a putut identifica faptic această sumă. S-a arătat că în totalul datoriilor figurează cotul 461 debitori diverși, la 30.06.2015 obligațiile financiare ale debitorilor diverși față de societate fiind de 1146442 lei, sumă pentru care fostul administrator statutar nu a prezentat documente justificative, motiv pentru care este îndreptățit să creadă că aceste fonduri au fost utilizate în interes propriu de către acesta. Administratorul judiciar a arătat că lipsa sumei de 1146442 lei este principalul motiv care a dus la apariția insolvenței debitorului, în condițiile în care societatea înregistrează un rezultat pozitiv și crescător, iar rate de îndatorare globală are un nivel obișnuit și crescător.

Din înscrisurile depuse la dosar rezultă că pârâtul a avut calitatea de asociat unic și administrator statutar încă de la înființarea societății, din 24.02.2000, conform extrasului ONRC nr. 36789/29.09.2016 depus la dosar. Potrivit bilanțului la finele anului 2014 (31.12.2014) debitoarea deținea active imobilizate în valoare de 144536 lei, stocuri în valoare de 378082 lei, creanțe în valoare de 2788402 lei, disponibilități bănești în valoare de 118310 lei, iar valoarea datoriilor era de 2069248 lei. Potrivit balanței de verificare întocmite la 30.06.2015, imediat după deschiderea procedurii insolvenței, situația patrimonială a debitoarei se prezenta astfel: active imobilizate în valoare de 139352 lei, stocuri în valoare de 378002 lei, creanțe în valoare de 3680862 lei, disponibilități bănești în valoare de 95661 lei, valoarea datoriilor fiind de 2391826 lei.

În BPI nr. 14269/27.07.2016 a fost publicat tabelul definitiv al creditorilor înscrși la masa credală a debitoarei Moldinstal SRL, din cuprinsul acestuia rezultând că s-au înscris creanțe în valoare totală de 2042719,57 lei. Din examinarea raportului causal, judecătorul sindic reține că lichidatorul judiciar a intrat în posesia documentelor contabile

ale societății debitoare predate de fostul administrator statutar, pe baza acestora fiind efectuată analiza din raport. Potrivit dispozițiilor art.169 alin.1 din Legea nr.85/2014 La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv al debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, fără să depășească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu fapta respectivă, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice alte persoane care au contribuit la starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:

- a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;
- b) au făcut activități de producție, comerț sau prestări de servicii în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;
- c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți;
- d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea. În cazul nepredării documentelor contabile către administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, atât culpa, cât și legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu se prezumă. Prezumția este relativă;
- e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;
- f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;
- g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori;
- h) orice altă faptă săvârșită cu intenție, care a contribuit la starea de insolvență a debitorului, constatată potrivit prevederilor prezentului titlu”.

Cazurile de responsabilitate sunt limitate la comiterea faptelor prevăzute în aliniatul 1 al art. 169 lit. a-h. Natura juridică a răspunderii membrilor organelor de conducere și control decurge din natura raporturilor dintre aceste persoane și societate, fiind vorba de o răspundere civilă, patrimonială, iar sursa obligației încalcate determină natura răspunderii.

Încălcarea unei obligații decurgând din contractul de mandat – cuprins în actul constitutiv – atrage răspunderea contractuală a administratorului, iar încălcarea unei obligații legale atrage răspunderea delictuală a administratorului. Antrenarea răspunderii membrilor organelor de supraveghere și conducere presupune constatarea îndeplinirii unor condiții, respectiv prejudicierea creditorilor, existența raportului de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu și respectiv culpa personală a celui față de care se antrenează răspunderea.

Prejudiciul creditorilor constă în imposibilitatea încasării creanțelor scadente din cauza ajungerii debitoarei în insolvență, definită de art. 3 ca fiind acea stare a patrimoniului debitoarei care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor exigibile. Referitor la raportul de cauzalitate textul legal impune condiția ca fapta membrilor organelor de supraveghere și conducere ori fapta oricărei alte persoane să fi contribuit la ajungerea societății în stare de insolvență, prejudiciind astfel societatea și indirect creditorii săi. Fapta trebuie să fi produs starea de insolvență, respectiv încetarea plăților sau să fi constituit numai o condiție favorabilă producerii acestei stări. Vinovăția poate îmbrăca forma culpei sau a intenției și trebuie să fi existat la data săvârșirii faptei. Simpla reprezentare a faptului că prin săvârșirea unei fapte din cele enumerate la art. 169 se prejudiciază societatea și creditorii, prin producerea sau numai condiționarea stării de insolvență este suficientă pentru antrenarea răspunderii. În măsura în care culpa îmbracă forma intenției, unele din faptele enumerate constituie chiar infracțiuni.

Procedura de antrenare a răspunderii este reglementată de art.169 din Legea nr.85/2014, având un caracter colectiv. Răspunderea poate fi antrenată pentru întregul prejudiciu produs prin fapta săvârșită, prejudiciu ce se raportează la întreaga masă a creditorilor. Cu privire la nepredarea disponibilităților bănești în cuantum de 95661 lei care figuau în balanța de verificare întocmită în 30.06.2015, la mai puțin de o lună după deschiderea procedurii insolvenței, pârâțul Păduraru Romeo nu a oferit nicio explicație în întâmpinare, apărările sale scrise și orale vizând în exclusivitate suma de 1146442 lei reprezentând soldul contului debitori diverși. Pârâțul a susținut în fața instanței că în cazul creanțelor ce totalizează 1146442 lei a predat documente justificative oferind toate explicațiile necesare, aspect care însă nu a fost confirmat urmare a analizei documentelor contabile ale debitoarei puse la dispoziția expertului contabil care a efectuat în cauză expertiza solicitată de pârât, ci dimpotrivă, a fost infirmat de expert.

Pârâțul a menționat în întâmpinare că suma de 463378,78 lei reprezintă contravaloarea unor lucrări efectuate și neincasate de la beneficiarul Munteanu Vasile, în prezent existând un litigiu între Moldinstal SRL și acesta, fără a arăta care este acest litigiu, dacă s-a pronunțat vreă hotărâre în cauză, care este stadiul soluționării dosarului, în pofida faptului că dovedirea unei astfel de susțineri era cât se poate de facilă prin simpla prezentare a unui extras de pe portalul instanțelor și a unei copii de pe cererea de chemare în judecată.

Cu privire la sumele de 83000 lei inclusiv TVA din contractul nr. 46/2012, de 119020 lei inclusiv TVA din contractul. 76/2012, de 119021 lei inclusiv TVA din contractul 75/2012, toate încheiate cu Gobacom SRL în faliment, pârâțul a susținut în întâmpinare că acestea reprezintă lucrări efectuate și neincasate parțial sau total, existând facturi și documente justificative pentru lucrările efectuate (materiale, etc), însă tribunalul constată că nu prezintă relevanță pentru soluționarea cauzei dovedirea realității lucrărilor efectuate, ci doar dacă s-a încasat contravaloarea lucrărilor, dacă nu, de ce, dacă sunt litigii pe rol, care sunt și ce finalitate au.

Or, nu s-a pretins de către pârât că debitoarea Moldinstal SRL s-ar fi înscris la masa credală a societății în faliment Gobacom SRL, nu s-a făcut nicio dovadă cu privire la falimentul acestei societăți, cu atât mai puțin cu privire la înscrierea Moldinstal SRL în tabelurile întocmite în cauza respectivă, în lipsa oricăror dovezi în acest sens neputându-se reține afirmațiile pârâțului. Este important de subliniat în acest context faptul că documentele justificative a căror lipsă a fost imputată pârâțului în calitate de fost administrator statutar al debitoarei vizează nu efectuarea lucrărilor, ci încasarea

sau motivul neîncasării sumelor de bani reprezentând contravaloarea lucrărilor executate, deoarece se pretinde prin acțiune că pârâtul a utilizat în interes propriu sumele, dacă le-a încasat, sau în folosul terților pe care nu i-a urmărit în scopul realizării creanțelor debitoarei, în baza art. 169 alin. 1 lit. a din Legea 85/2014.

Prin urmare, nu prezintă relevanță pentru soluționarea cauzei dovedirea executării lucrărilor conform contractelor încheiate, ci doar dovedirea împrejurării încasării sumelor de bani reprezentând contravaloarea lucrărilor, înscrierea acestei operațiuni de încasare în contabilitatea debitoarei, respectiv dovedirea motivului pentru care nu s-a reușit încasarea sumelor de bani reprezentând contravaloarea lucrărilor și justificarea acestei împrejurări în contabilitatea debitoarei.

Cu privire la suma de aproximativ 50000 lei inclusiv TVA din contractul încheiat cu Nimbol Construct SRL – societate în faliment, care ar reprezenta lucrări efectuate și neîncasate, tribunalul constată că aceleași considerente arătate în paragrafele anterioare împiedică reținerea susținerii pârâtului din întâmpinare. În condițiile în care pârâtul ar fi trebuit să dovedească încasarea sumei sau motivul neîncasării sau imposibilității de încasare în viitor, prin depunerea la dosar a unor înscrisuri care să ateste în primul rând că această societate este în insolvență, apoi că debitoarea s-a înscris sau nu la masa credală, sau că a încasat sumele dar le-a înregistrat greșit din punct de vedere contabil, însă au fost utilizate în realizarea scopului societății debitoare, iar nicio astfel de dovadă nu a fost depusă la dosarul cauzei, tribunalul va înlătura afirmațiile pârâtului că ar exista documente justificative cu privire la această sumă.

Tribunalul observă că în ceea ce privește sumele de 50000 lei inclusiv TVA din contractul încheiat cu Brand Pis SRL, de 50000 lei inclusiv TVA din contractul încheiat cu Profesional Standard SRL, de 1900 euro fără TVA care nu a fost încasată de la beneficiarul din străinătate nenominalizat, pârâtul nu a pretins că aceste societăți ar fi în insolvență sau ar exista vreun impediment concret la recuperarea sumelor, nerezultând când anume au fost încheiate aceste contracte sau dacă aceste sume mai pot fi sau nu pretinse ca obligații perfecte de la beneficiari (cu privire la care nu s-a împlinit încă termenul de prescripție extintivă). Având în vedere că nu s-a depus nicio dovadă că împotriva Arhi Dom Concept SRL s-ar fi promovat acțiune în instanță în vederea recuperării sumei de 10000 lei, nu poate fi reținută nici această susținere a pârâtului. În calitatea sa de administrator al societății debitoare, pârâtul avea obligația de a conduce contabilitatea societății în conformitate cu legea și de a asigura integritatea patrimoniului societății.

Evidențele contabile au menirea de a asigura informarea despre starea economică și deciziile persoanei juridice, reflectând o imagine fidelă a patrimoniului debitorului în timp. Sarcina probei menținerii integrității patrimoniului societății și a existenței unor motive neimputabile societății (conducerii societății, mai precis) care au împiedicat realizarea creanțelor societății față de terți înscrisi în contul 461 debitori diverși aparține în totalitate pârâtului, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. 1 și 249 C.proc.civ., din moment ce administratorul judiciar a dovedit existența acestor active (disponibilități bănești și creanțe de recuperat) în documentele contabile întocmite chiar de fostul administrator statutar în timpul mandatului său.

Instanța nu neagă posibilitatea ca lucrările din contractele la care face referire pârâtul să fi fost integrale și la timp executate, însă în discuție în prezenta acțiune este doar modul de recuperare a creanțelor debitoarei față de terți și de utilizare a disponibilităților bănești din casierie sau conturile la bănci. Deși acestea erau aspectele esențiale puse în discuție în cauză, pârâtul nu a făcut nicio referire concretă la demersurile de recuperare a creanțelor înscrise în contul 461, nici nu a depus vreo dovadă a măsurilor luate, după cum nu a oferit nicio justificare, explicație, pentru modul de utilizare a disponibilităților bănești în cuantum de 95661 lei, deși atât creanțele pretinse neîncasate sau chiar imposibil de încasat, cât și disponibilitățile bănești menționate figurau în balanța de verificare întocmită în 30.06.2015. La solicitarea pârâtului, pentru a se verifica documentele justificative privind înscrierile în contul 461 debitori diverși, a fost administrată proba cu expertiză tehnică judiciară în specialitatea contabilitate, fiind întocmit de către expertul contabil Dumitru Gheorghe raportul de expertiză, din care a rezultat că expertului i-au fost puse la dispoziție documentele contabile din perioada 01 ianuarie 2012-30 iunie 2015, acesta studiind și dosarul cauzei. Concluziile expertului contabil au fost că suma de 1146442,04 lei înscrisă în contul 461 – debitori diverși are următoarea componență:

Suma de 32256,62 lei este datorată de Păduraru Gheorghe Romeo pentru care au fost prezentate documente justificative
Suma de 1109745,42 lei este datorată de Păduraru Gheorghe Romeo pentru care nu au fost prezentate documente justificative
suma de 4440 lei este datorată de II Pătrașcu M, reprezentând contravaloare diferență neîncasată factura nr. 100662 din 16.05.2012.

Expertul contabil a arătat că în perioada supusă verificării au fost retrase din societate sume în cuantum de 1261075,11 lei și au fost restituite sau justificate sume de 151329,69 lei, suma nejustificată de administratorul statutar fiind de 1109745,42 lei, sumă pentru care nu au fost prezentate documente justificative. Rezultă cu claritate faptul că sumele înscrise în contul 461 debitori diverși au fost retrase din societate de pârât, ipoteză în care susținerile acestuia privind imposibilitatea de recuperare a unor creanțe de la debitorii respectivi apar ca fiind nefondate. În ceea ce privește suma de 4440 lei datorată de II Pătrașcu M, tribunalul constată că, raportat la data facturii (16.05.2012) ce atestă cuantumul total al obligației de plată, pârâtul ar fi trebuit să dovedească dacă a întreprins vreun demers pentru recuperarea acestei diferențe de plată și ce demersuri a întreprins, precum și rezultatul acestor demersuri, însă nu s-au făcut apărări de către pârât cu privire la această sumă, nici nu s-au depus înscrisuri care să ateste demersurile întreprinse.

La solicitarea pârâtului, expertul a verificat și dacă există suprapuneri de înregistrări între înscrierile în contul 461 Debitori diverși și cele din contul 411 clienți, în urma verificării documentelor societății expertul concluzionând că suma totală de 11492 lei reprezentând garanții de participare la licitații lucrări EON Distribuție România este înscrisă într-adevăr în ambele conturi, pentru celelalte sume neexistând vreo corespondență între cele două conturi. Prin urmare, afirmația pârâtului în sensul că ar fi fost eronat înscrise în contabilitate o parte din sume și din acest motiv suma ce îi

poate fi imputată ar fi substanțial mai mică se impune a fi înlăturată, probatoriul administrat la solicitarea pârâtului însuși dovedind că doar o mică parte din suma ce i se impută, respectiv suma de 11492 lei, ar fi înscrisă în ambele conturi.

Solicitarea pârâtului de a se verifica ce sume sunt înscrise în contul 106.8 (alte rezerve) pe baza documentelor contabile și dacă asociatului i s-ar fi convenit dividende de plată, precum și de a se verifica contul 455 (sume datorate asociaților) și să se stabilească sumele înscrise în acest cont și dacă aceste sume se cuvin asociatului, nu putea fi primită în contextul în care ceea ce se reproșează pârâtului este că a retras din societate sume de bani ce se cuveneau societății și că a utilizat în interes propriu disponibilitățile din casierie, aceasta fiind situația de fapt ce trebuia stabilită în soluționarea acțiunii în atragerea răspunderii.

Or, este total lipsit de utilitate pentru soluționarea cauzei și de relevanță probatorie în speță să se stabilească dacă pârâtul avea sau nu de recuperat creanțe de la societate, pentru recuperarea acestor pretinse creanțe (dividende neplătite sau sume datorate asociaților) pârâtul având posibilitatea de a formula o cerere de înscriere la masa credală la fel ca orice alt creditor. În ceea ce privește incidența art. 169 alin. 1 lit. a din Legea 85/2014, judecătorul sindic reține că potrivit raportului causal și bilanțului la 30.06.2015, societatea avea deținea active imobilizate, stocuri, creanțe de recuperat și disponibilități bănești, nefiind predate de către fostul administrator statutar documente justificative în sensul art. 6 din Legea 82/1991 a contabilității care să ateste destinația sumelor de bani reprezentând disponibilități bănești în casă, documente care să ateste creanțele împotriva terților și în special modalitatea de realizare a acestora, documente care să ateste cum au fost utilizate activele sau care a fost destinația lor, dacă au fost valorificate sau nu.

În lipsa unor documente contabile care să justifice maniera în care au fost utilizate sumele de bani aflate în casieria societății, cum au fost valorificate activele, (dacă și cum au fost realizate creanțele împotriva terților), reținând că în raportul de expertiză s-a stabilit neechivoc faptul că pârâtul a retras sume de bani din societate care se cuveneau societății, instanța prezumă faptul că sumele de bani și bunurile societății au fost folosite în interes personal de fostul administrator statutar, iar creanțele nevalorificate împotriva terților au fost folosite în interesul acestor terți. Este de menționat în acest context faptul că destinația sumelor de bani înscrise în contabilitate poate fi probată și verificată exclusiv prin acte specifice activității comerciale, iar în lipsa oricărei probe utile în acest sens (transfer, chitanțe de plată, înscrisuri care să ateste achiziția de bunuri ulterior casate), singura concluzie plauzibilă este aceea că bunurile au fost deturnate de la destinația societara și utilizate de către persoana responsabilă cu administrarea lor în interes personal sau în interesul terților în defavoarea cărora opera înscrierea în contabilitate.

Având în vedere că suma totală nejustificată de pârât este de 1209846,42 lei (din care 1109745,42 lei suma retrasă de pârât din societate pentru care nu s-au prezentat documente justificative, suma de 4440 lei datorată de II Pătrașcu M cu privire la care nu s-a dovedit inițierea vreunor demersuri de recuperare a creanței ce datează din anul 2012, suma de 95661 lei disponibilități bănești care figurau înscrise în bilanța de verificare din 30.06.2016 dar nu au fost predate administratorului judiciar, nici nu s-a dovedit utilizarea acestora în scopul realizării obiectului de activitate al societății), tribunalul constată că acțiunea se impune a fi admisă doar în parte, suma pretinsă pârâtului prin cererea de chemare în judecată fiind mai mare.

Prin urmare, reținând că sunt întrunite cerințele prevăzute la art.169 alin.1 lit. a din Legea nr. 85/2014 pentru angajarea răspunderii personale a pârâtului, judecătorul sindic va admite în parte cererea formulată de lichidatorul judiciar și va stabili în sarcina pârâtului obligația de a acoperi o parte din pasivul societății debitoare, astfel cum a fost acesta stabilit prin tabelul definitiv consolidat de creanțe, respectiv suma de 1209846,42 lei.

În ceea ce privește incidența dispozițiilor art. 138 alin. 1 lit. e din Legea 85/2006, tribunalul reține că în cauză nu s-a făcut dovada deturnării, ascunderii activului sau majorării fictive a pasivului, simplul fapt al nepredării activului neputând genera o prezumție că a fost ascuns, disimulat în vreun fel, o astfel de susținere fiind contrazisă chiar de înscrierile din bilanța de verificare din 30.06.2015, în care s-au menționat atât soldul contului debitori diverși, cât și disponibilitățile din casierie. În conformitate cu dispozițiile art. 46 alin. 1 raportat la art. 43 alin. 2 din Legea 85/2014, prezenta hotărâre este executorie și poate fi atacată cu apel în termenul de drept 7 de zile de la comunicare.

Pentru aceste motive, în numele legii, hotărăște:

Admite în parte cererea formulată de reclamanta Insolvency Management SPRL, cu sediul în Bacău, str. Maramureș, nr. 30, jud. Bacău, susținută de Lichidator Instant Expert SPRL, în calitate de administrator judiciar al debitoarei Moldinstal SRL, în contradictoriu cu pârâtul Păduraru Gheorghe Romeo, [REDACTED]

[REDACTED] având ca obiect atragerea răspunderii organelor de conducere. Obligă pârâtul la plata sumei de 1209846,42 lei către debitoarea Moldinstal SRL, reprezentând pasiv rămas neacoperit, în contul de avere al debitoarei falite.

Executorie. Cu drept de apel în 7 de zile de la comunicare, cererea de apel urmând a fi depusă la Tribunalul Bacău, Secția a II-a Civilă și de Contencios Administrativ și Fiscal. Pronunțată conform art. 396 alin. 2 C:proc.civ, astăzi, 19.10.2017.

Judecător sindic,
Costea Angelica

Grefier,
Vasiluța Lucia Roxana